

Його «Покликання» – нести «Світло для світу»

Лідія ВІЦЕНЯ
"Зоря Полтавщини"

"ПОКЛИКАННЯ" – то назва ювілейної виставки заслуженого діяча мистецтв України, голови обласного осередку Національної спілки художників України Юрія Самойленка. Урочисте відкриття вернісажу було приурочене до Дня художника України, до 75-річчя митця. Дійство відбулося у виставковій залі ПОО НСХУ. Цей знаковий збіг його колеги щоразу відзначають на вернісажах, а для Юрія Олексійовича у цьому дні ще більше таїнств.

ДЕСЯТЬ років тому єпископ Полтавський і Кременчуцький Федір тут же вручив іменинникові високу церковну нагороду – орден Святого Архистратига Михаїла. Нині ж протоієрей Микола Храпач прикріпив на груди ювіляра орден Святого великомученика Юрія Переможця, яким його нагородив Блаженніший Митрополит Київський і всієї України Епіфаній. А п'ять років тому в день іменин, на Юріїв день, у Духовно-культурному центрі Паїсія Величковського в ході відкриття персональної виставки "Небозвід", присвяченої 70-річчю художника, Юрія Самойленка висвятили у сан диякона – перший ступінь священства. Тож віряни полтавського Свято-Успенського кафедрального собору уже звикли бачити на службах пана Юрія в дияконських строях. Усе не випадково – він був активним учасником розбудови УПЦ Київського патріархату на Полтавщині, очолював крайовий осередок Православного братства Андрія Первозваного. З 2001 року – член Полтавської єпархіальної ради УПЦ КП. У багатьох храмах Полтавщини можна побачити ікони, написані Юрієм Самойленком.

Якщо ж продовжити мову про нагороду, то він ще й кавалер ордена Святого Рівноапостольного князя Володимира, лауреат премії імені Тетяни Яблонської, Самійла Величка, Миколи Ярошенка, Паїсія Величковського.

Ювілейна виставка Юрія Самойленка зібрана в Художньому салоні його колег і друзів, рідних і шануваль-

ників таланту митця, побратимів, із якими він пройшов непростий шлях до омріяної вільної України з її самостійною Церквою. Урочисте відкриття провів заступник директора з культурно-освітньої роботи Полтавського краєзнавчого музею імені Василя Кричевського Гліб Кудряшов.

– Але сьогодні ми говоримо про нього як про художника. Ретроспекція, яка представлена в цьому залі, охоплює вона років двадцять, просто вражає, – сказала Ольга Миколаївна. – Бо немає тих художніх засобів, які йому не підвладні. І щоразу кожна нова картина, що з'являлася на вистав-

ках, ставала подією. Тут бачимо акварелі, пастелі, гобелени, олійний живопис і нові пошуки митця, як ось лазерна пластика у роботі "Світло для світу": тут такий пильний погляд... Він не дає людині кривити душею самій перед собою. Мабуть, це є основною тезою життя Юрія Олексійовича – не кривити душею ні в творчості, ні в життєвій позиції, ні в спілкуванні з людьми. І при цьому бути надзвичайно толерантним. Він зумів об'єднати талановитих, але таких різних за характером і позиціями людей, художню спільноту – і це величезне достоїнство, талант, даний від Бога. У нього українська душа, і вона настільки потужно співає в його творах, що вони автоматично стають епічними, а не просто ліричними пейзажами.

І все це пояснює, чому вже 25 років Юрій Самойленко очолює спільчанську організацію, і чому що п'ять років його обирають головою.

– І знову оберемо, якщо він захоче, – продовжує заслужений художник України Микола Підгорний, "записуючи" ювіляра у товариство не просто ветеранів спілки, а вже "у старійшини". Микола Васильович розповів про те, що досі пам'ятає одну із пер-

ших виставлених робіт художника, хоч це було пів століття тому, і про те, як молодими грали у футбол, наголошуючи, що Юрій Самойленко розуміється на командній грі.

Так само щиро вітали ювіляра й ділилися спогадами про пройдений шлях Олександр Пошивайло – директор Інституту керамології – відділення Інституту народознавства НАН України, генеральний директор Національного музею-заповідника українського гончарства в Опішному, доктор історичних наук, професор; Андрій Логвиненко – учений-секретар Полтавського краєзнавчого музею імені Василя Кричевського; протоієрей, настоятель Свято-Покровської церкви ПЦУ Микола Храпач; Микола Кульчинський – голова обласного об'єднання Всеукраїнського товариства "Просвіта"; Олександр Білоусько – дослідник-енциклопедист, історик-краєзнавець, директор Центру з дослідження історії Полтавщини; колеги із кафедри образотворчого мистецтва Полтавського національного педагогічного університету імені В. Г. Короленка, де доцент Юрій Самойленко із 2005 року викладає художні дисципліни, і це багато учасників урочистостей.

До ювілею митця обласне відділення Українського фонду культури імені Бориса Олійника спільно з "Укрпоштою" випустило серію поштових марок із репродукціями його робіт – їх усього вісім. Тож у виставковій залі відбулася й урочиста церемонія спецпогашення марок і художнього конверта.

Ювіляр щиро дякував усім, а насамперед, як підкреслив, – Богу, дружині Людмилі, своїй родині "за все, що є в моєму житті", коротко оглядаючи пройдені із дитинства шляхи і найголовніші з подій, називаючи тих світочів, які стали для нього духовними наставниками. І як педагог зазначив, що учитель має бути дуже чутливим до світу своїх вихованців, це перша постать, яка має розуміти дитину й підтримати її талант – йому в дитинстві вчителька радила кидати малювати і вчити хімію, мовляв, усе життя малювати не будеш. А він малює, і знімається:

– Я йду вперед, не поспішаючи, але ніколи не вертаюся назад.

фото автора

✓ Людмила і Юрій Самойленки.

Від обласної держадміністрації ювіляра привітала головний спеціаліст департаменту культури і туризму Полтавської ОДА Лариса Костян. А вже друзі й колеги щонайтеплішими барвами змалювали вербальний портрет ювіляра – щиро й сердечно.

Ольга Курчакова, директор Полтавського Художнього музею імені Миколи Ярошенка, наголосила, що полтавська спільчанська організація завдяки ініціативності, креативності, енергії Юрія Олексійовича активна в діяльності, бо її керівник – зачинатель багатьох великих мистецьких акцій, які стають важливими і знаковими для всієї України, в яких беруть участь митці з багатьох областей і столиці. Це, зокрема, виставка "Світ Божий як Великдень", всеукраїнською стала і виставка жіночих робіт, а ще виставки, що були присвячені пам'яті І. П. Котляревського, М. В. Голя, Т. Г. Шевченка.

✓ Юрій Самойленко. "Зелена неділя. Спогади надії".